

LA PAPALLONA

PERIÓDICH BILINGÜE, HUMORÍSTICH, Y LITERARI

ORGAN DE L' ELEMENT JOVE DE GRANOLLERS

Sortirá al menos una vegada cada setmana

La redacció no 's fá solidaria dels treballs firmats.

Insértense ó no, no 's tornan los originals.

Redacció y Administració

J. Serracant y fill.

Plassa del Bestiar, Núm. 34.

(CARRETERA)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre pago adelantat: 1'00 Pta.

Número solt: : : : 0'10 »

Número atrassat: : : : 0'20 »

EN JOAN SUMICA

Historia d' un desgraciát.

En un poble de l' alta montanya de Catalunya, vivia temps enrera un *sabater* que aficionat al *saber* y á las lletras (que deya ell), va posars al cap d' *ilustrars* compránt la «Esquella» y la «Tomasa», periodichs que veuhen la llum en la capital del principát.

Era aquest subjecte, sarrací, nano y bellugadís, puig movia rahóns per qualsevol cosa.

A forsa de llegir s' *ilustrá* l' home, y de aquí que 's fiqués las sévas al cap d' *enllustrar* als demés, com á bon *sabaté*.

Del temps que parlém, aquest subjecte tocaba molts *teclas*. Tenía botiga de quincalla ahont s' hi trovavan xiulets, ninas, ninots, baldufas y vanos, y á més d' aixó, *afeitava* y *enllustrava* puig era lo seu fort lo fer de sabater y *afeytar* Aixó últim era lo que millor li anava.

No 'n tingué prou de tot aixó, quan tot d' un plegát se l' hi ocorregué aumentar l' industria, posant una imprenta (que deya ell), consistent en las desferras d' una máquina esbotzada. De modo que ja tingueren en aquell poble un establiment únich en lo seu género, ahont desde aquell día ja s' enllustraria, no ja 'ls peus, si que també 'l cap. . . . la intel·ligencia (que deya ell).

No 'n volgueu més de bullit; no s' en donava poca d' importancia l' *ilustrador* d' aquell poble ab l' *artefacte* de la industria de las lletras; que ja tenian lo que no podiañ esperarse may. . . . ¡una imprenta!

Bé, y que 'n farem de aixó deya la pobre de la séva dona. Y ell responia; mira, farem un periódich avuy que está de moda, y si Deu vol y la canalla creixen nos ajudarán. Y realment al poch temps ja va surtir un drap, vull dir un periódich que *embrutaba*.

Diantre de sabater, deya la gent, y que es entravessat; ¡mira com se las compón! Quina cosa 'ns ha portát? Y ell tot satisfet, ab lo cap dret com qui *no te cap falta*, 'ls deya; si, si, jo soch qui vos pot donar la *civilisació*; qui vos pot *ilustrar* la intel·ligencia. Qui vulga saber alguna cosa y ser persona. . . ja ho sap, s' ha de tractar ab mi.

¡No hi ha perque dir' ho qu' era una calamitat en regla!

L' ofici de *barber* lo sabia per natura, lo que sens haberli ensenyat ningú lo feya admirablement, de modo, que no podia ser mes que un valent truhán dels que pera desgracia de tot' hom abundan tant en nostres dias.

* *
Nó tardá molt temps, en que la *plepa* de sa quitxalla lo van ajudár com uns diables; y la séva pobre dona remullava als *parroquians* mentres ell los *afeitava á pel y á repel*. Entretanto quan los vagaba arreglavan tots junts